

tusinder af Rigsdaler, som man den Gang regnede med, og noget lignende, som foregik der, kan jo foregaa endnu andre Steder, om man end nu gaar frem paa anden Maade. Jeg tror nok, at Forholdene have forbedret sig siden, og at Moralen inden for Handelsstanden staaar højere nu, men i hvert Tilfælde er der den Dag i Dag en stor Fristelse for Mænd i betroede Stillinger, som lønnes saa usselt, som Toldvæsenets lavere Funktionærer. Jeg nævnedes allerede ved Finanslovens første Behandling, at jeg tror, man skal søge vidt omkring inden for den private Forretningsdrift, for at finde dannede Mænd i 28—30 Aars Alderen, som man vover at byde 2 Kr. 19 Øre i daglig Løn. Nu faa disse Toldfunktionærer ganske vist et Aldersstillæg af 100 Kr., efter at have arbejdet i Toldfaget i omtrent 20 Aar — 10 Aar i privat Tjeneste, 5 Aar som Medhjælper og 5 Aar som Assistent — altsaa 20 Aar efter at de have tiltraadt Tjenesten, faa de et Aldersstillæg af 100 Kr. og fremdeles et Aldersstillæg af 100 Kr. for hver 5 Aar, dog ikke ud over 500 Kr. Men Stillingen er dog, det vil jeg gentage, saaledes, at der er al Anledning for Lovgivningsmagten til at se velvillig til en rimelig Forbedring i disse Folks Kaar.

Jeg skal straks komme ind paa en Omtale af Forslagets Bestemmelser, men forinden vil jeg sige, efter at jeg har undersøgt Sagen ret grundigt, at hvis en Mand kom til mig og sagde: Synes De, at det er rigtigt, at jeg sætter min Søn ind i Toldtaten? vilde jeg svare ham efter ærlig Overbevisning, og efter det Kendskab, jeg har skaffet mig paa dette Omraade: „Lad Deres Søn blive Murer eller Tømrer, Bager eller Smed, Gardinfabrikant, Ekscellence eller Lappeskrædder, men lad ham aldrig gaa ind i Toldvæsenet!“ Det vilde være min oprigtige Mening. Naar jeg nu ser paa, hvad Regeringen har foreslaaet her, kan jeg ikke nægte, at flere Punkter i Forslaget har været mig en meget stor Skuffelse, og jeg vil sige Dem hvorfor. Der findes blandt Toldassistenterne 4 Klasser. Af disse staa 90 Assistenten paa *lavest* Lønning med 1000 Kr. aarlig eller, som jeg nævnte før, 2 Kr. 74 Øre gennemsnitlig om Dagen Aaret rundt. Paa *højest* Lønning staa ligeledes 90 Assistenten med 1600 Kr. Motiveringen til Lovforslaget begynder med følgende Udtalelse: „Nærværende Forslag tilsigter at skaffe de lavest lønnede Toldfunktionærer . . . en lille Forbedring i deres Kaar, hvortil der Aar efter Aar er blevet

en stedse stigende Trang“. Altsaa Op-gaven for Regeringen har været den at skaffe de lavest lønnede Funktionærer en lille Forbedring i deres Kaar. Hvorledes har man nu udført dette Princip i Praksis? Som jeg nævnte før, staa 90 Assistenten paa lavest Lønning og 90 paa højest Lønning. Man har for de lavest lønnede Assistenters Vedkommende ladet 88 af de 90 blive staaende og flyttet 2 op; man har af de højest lønnede 90 Assistenten flyttet 87 op og ladet 3 blive staaende. Nu gad jeg dog nok vide, mine Herrer, om det er rigtigt i Praksis at gennemføre en saadan Reform oven paa en saa smuk Motivering. Hertil vil den højtærede Finansminister kunne sige: Ja, men foruden Toldassistenterne er der ogsaa 74 Medhjælperne. Disse Medhjælperne faa nu 800 Kr., og dem have vi foreslaaet at sætte op til 900 Kr., 900 Kr. svarer til 2 Kr. 47 Øre om Dagen. Jeg tror, at man vilde have gjort vel i at slaa disse saakaldte Medhjælperne sammen med Toldassistenterne paa lavest Løn og ladet den Kløft falde bort, som nu er mellem Medhjælperne og Assistenten. Medhjælperne udføre nemlig nøjagtig den samme Tjeneste som Assistenten. Det er, efter hvad der er meddelt mig, Folk, der blive saadan noget som 28 Aar gamle — i Lovforslaget staaar der 26 Aar, men de blive nærmere 28 Aar, inden de faa disse 800 Kr. — jeg tror, at man gjorde vel i at slaa dem sammen med de lavest lønnede Assistenten saaledes, at vi kun fik 5 Klasser. Der er nu 74 Medhjælperne og 439 Assistenten foruden 15 konstituerede Assistenten. Hvis man slaar de fast ansatte Medhjælperne og Assistenten sammen, vil man faa et Antal af 515 i det hele, og ved at inddele dem i 5 Klasser paa 103 i hver, vil man faa det samme Antal i hver Klasse og opnaa, at de lavest lønnede Funktionærer, Medhjælperne, vilde faa en Lønningsforbedring paa 200 Kr.

Naar jeg nu om denne Sag har udtalt mig her i Dag ligesom ved en tidligere Lejlighed, vil jeg bede Tingets Medlemmer være opmærksomme paa, at jeg ikke har noget Mandat til at tale paa mit Partis Vegne. Det bliver selvfølgelig Partiets og Tingets Sag at tage Stilling til dette Spørgsmaal som til ethvert andet af lignende Art. Den almindelige Opfattelse her i Folketinget har i mange Tider været den, at man bør være meget varsom med at gaa til en Forhøjelse af Embedsmænds Lønninger. Man ønsker ikke her at fremkalde en Funktionarisme paa lignende Maade, som man har gjort det i andre